

Vertellen

Bij wie moet je zijn?

Matteüs 18:15-20

10 september 2023

10 september 2023

Werkvormen

4-7 jaar

Gesprek: Hebben de kinderen weleens ruzie met een broer, zus, vriendje of vriendinnetje? Wat doen ze dan? Wat zegt Jezus tegen de vrouw? Zou het bij ons ook helpen, als we er niet met anderen over praten maar alleen met degene op wie we boos zijn?

Spel: Verdeel de kinderen in twee groepen. Alle kinderen van groep 1 trekken een schoen uit en zetten deze midden in de ruimte. Ze gaan zelf aan de zijkant zitten. De kinderen van groep 2 zijn de schoenen-dieven. Zij gaan allemaal een schoen pakken. (Laat hier een spannend muziekje bij horen.) De kinderen van groep 1 moeten goed kijken wie hun schoen pakt, maar ze mogen het niet hardop zeggen!

Daarna gaan de kinderen van groep 1 hun eigen schoen terugvragen bij groep 2.

Vraag na afloop hoe het gegaan is. Lukt het de kinderen om hier iets over te vertellen zonder dat ze vertellen wie hun schoen had afgepakt?

Creatief: In het verhaal van het kindermoment kregen mevrouw Hogepoot en meneer Langeteen ruzie over blaadjes. Laat de kinderen uit groen papier blaadjes knippen. Ze leggen de blaadjes voor zich op tafel en blazen, zodat de blaadjes ergens anders terecht komen. Degene bij wie ze terecht komen, speelt meneer Langeteen: zij/hij is boos. Hoe lost mevrouw Hogepoot dit op?

Vertelling 4-7 jaar

Ruzie!

Jezus is in het stadje Kafarnaüm.

Daar vertelt hij aan de mensen dat God van ze houdt.

De mensen vinden het fijn om te horen.

Maar een mevrouw luistert niet zo goed naar Jezus. Terwijl Jezus nog aan het vertellen is, fluistert de vrouw tegen iemand die naast haar staat: 'Moet je horen. Mijn zus zou vanochtend de geit eten geven, maar dat heeft ze niet gedaan. Ze denkt zeker dat ik het doe. Maar dat doe ik mooi niet!' Daarna schuifelt ze een paar stapjes verder, naar iemand anders. 'Moet je horen', zegt ze zacht. 'Mijn zus heeft de geit geen eten gegeven. Gemeen hè?' En ze loopt nog wat verder. 'Moet je horen...', begint ze weer. Jezus merkt wat er gebeurt. Hij steekt zijn hand uit. 'Kom', zegt hij tegen de vrouw. 'Ik wil even met je praten.'

Ze lopen naar een plekje waar het rustig is. Tijdens het lopen, begint de vrouw weer: 'Moet je horen. Mijn zus...'

Maar Jezus onderbreekt haar. 'Ik heb het al gehoord', zegt hij. 'Je zus heeft de geit geen eten gegeven hè?'

De vrouw knikt. 'Zo gaat het altijd', moppert ze.

Maar dan zegt Jezus: 'Heb je er al met je zus over gepraat?'

De vrouw schudt haar hoofd. 'Nee', zegt ze boos. 'Ik hoef niet met haar te praten. Ze moet gewoon de geit eten geven!'

Jezus knikt. 'Hadden jullie dat afgesproken?' vraagt hij. 'Dan begrijp ik best dat je een beetje boos bent. Maar het helpt niet als je aan iedereen vertelt dat je zus gemeen is. Het helpt wel als je er met je zus over praat.'

De vrouw denkt even na. 'Ik denk dat je gelijk hebt', zegt ze.

Samen lopen ze naar het huis van de vrouw. 'Ga je mee naar binnen om met mijn zus te praten?' vraagt de vrouw.

'Ik wacht buiten', zegt Jezus. 'Ik denk dat jullie het samen kunnen. En als het niet lukt, mag je mij erbij roepen.'

Een tijdje later komen de vrouwen weer buiten. Ze kijken vrolijk.

En Jezus? Die aait de geit, die lekker staat te eten. 'Ik heb hem maar vast wat gegeven', zegt hij met een knipoog.

Mattijs Weegenaar

